

Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst

Aan: De centrales van overheidspersoneel
ABVAKABO, AC en CMHF,
toegelaten tot het Overlegorgaan
Personeelszaken Universiteit Twente.

De voorzitter van het Overlegorgaan
Personeelszaken Universiteit Twente.

Bijlagen:

Verslag
hoorzitting

Inlichtingen:

070-376 57 37
mr. J. Bos

AAC/97.109
AAC.55

30 juni 1997

Onderwerp:

Advies inzake geschil m.b.t. eerste keuze
medezeggenschapsstelsel ingevolge de
wet Modernisering universitaire
bestuursorganisatie.

Drie van de vier centrales van overheidspersoneel, ABVAKABO, AC en CMHF, toegelaten tot het Overlegorgaan Personeelszaken Universiteit Twente (OPUT), hebben bij brief van 14 mei 1997 een adviesaanvraag ingediend bij de Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst, inzake een gerezen geschil tussen het College van Bestuur van de Universiteit Twente en de drie hierboven vermelde centrales van overheidspersoneel (hierna te noemen de centrales). Het geschil heeft betrekking op de eerste keuze medezeggenschapsstelsel ingevolge de wet Modernisering universitaire bestuursorganisatie; en wel toegespitst op de vraag of door het College van Bestuur in het OPUT zodanig overleg met de centrales had moeten worden gevoerd dat over deze keuze overeenstemming zou moeten worden bereikt zoals bedoeld in artikel 1.4, tweede lid, van het Rechtspositiereglement wetenschappelijk onderwijs en onderzoek (RWOO).

De adviesaanvraag alsmede het standpunt van de voorzitter van het overleg met het OPUT inzake het geschil, zijn bij dit advies gevoegd en maken er als zodanig deel van uit.

INLEIDING

Op 19 maart 1997 is de wet Modernisering universitaire bestuursorganisatie (MUB) in werking getreden. Titel 2 van deze wet, inhoudende de regeling met betrekking tot de medezeggenschap binnen de openbare universiteiten, verleent het College van Bestuur de bevoegdheid te besluiten tot

een keuze uit twee met name in de wet genoemde medezeggenschapsstelsels. Ingevolge artikel 9.30, eerste lid, van de wet MUB besluit het College van Bestuur dat de Wet op de ondernemings-raden met uitzondering van hoofdstuk VII B van toepassing is op de universiteit dan wel dat deze wet niet van toepassing is op de universiteit. Het betreft hier een door dat College te maken keuze tussen gedeelde dan wel ongedeelde medezeggenschap. Blijkens de memorie van toelichting op artikel 9.30 van genoemde wet, Tweede Kamer, vergaderjaar 1995-1996, 24 646, nr. 3, pagina 41, kan de keuze tussen gedeelde of ongedeelde medezeggenschap het beste ter plaatse worden gemaakt. Volgens een brief van de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen van 22 april 1997 wordt de gelding van het regime van eerste keuze medezeggenschapsstelsel beperkt tot twee jaar. Na deze eerste periode kan een reguliere keuze worden gemaakt die dan tenminste vijf jaar zal gelden.

INHOUD ADVIESAANVRAAG EN LOOP VAN HET OVERLEG

Tijdens het overleg van het College van Bestuur met het Overlegorgaan Personeelszaken Universiteit Twente van 13 mei 1997 hebben zowel de voorzitter van het overleg als de centrales toegelaten tot het OPUT, geconstateerd dat het overleg over de eerste keuze medezeggenschapsstelsel ingevolge artikel 9.30, eerste lid, van de wet Modernisering universitaire bestuursorganisatie, niet tot een uitkomst zal leiden die de instemming van alle deelnemers aan het overleg zal hebben. Op grond hiervan hebben drie van de vier centrales besloten in deze aangelegenheid advies te vragen aan de Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst (hierna te noemen de commissie).

Standpunt centrales van overheidspersoneel.

Blijkens de adviesaanvraag van de centrales van 14 mei 1997 heeft het geschil betrekking op het feit dat de eerste keuze medezeggenschapsstelsel aan de Universiteit Twente niet door het College van Bestuur in het OPUT is behandeld vanuit de intentie van open en reëel overleg, leidend tot overeenstemming. De centrales hebben tijdens de hierboven vermelde overlegvergadering van 13 mei 1997 vastgesteld dat het College van Bestuur noch voornemens was overleg te voeren, noch bereid was de wijze van overleg als een geschil te kwalificeren. Tevens delen de centrales in de adviesaanvraag, onder verwijzing naar de brief van de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen van 22 april 1997 inzake de invoering van de wet MUB, mede dat zij hebben moeten vaststellen dat er van een adequate betrokkenheid van de universitaire geledingen, voor zover deze in het georganiseerd overleg zijn vertegenwoordigd, geen sprake is geweest, noch dat het besluit van het College van Bestuur zich gesteund weet door een voldoende breed draagvlak bij de universitaire geledingen.

De centrales stellen zich, zo blijkt uit de adviesaanvraag, op het standpunt dat het College van Bestuur bij de totstandkoming van het besluit inzake de eerste keuze medezeggenschapsstelsel een zodanig overleg had moeten voeren met het OPUT dat overeenstemming kon worden bereikt.

Tijdens de hoorzitting van de commissie op 12 juni 1997 hebben de centrales in aanvulling op de schriftelijke stukken hun standpunt met betrekking tot het geschil als volgt nader toegelicht.

De centrales verzoeken de commissie om advies inzake de vraag: had het College van Bestuur bij de totstandkoming van het besluit inzake de eerste keuze medezeggenschap een zodanig overleg moeten voeren met het OPUT, dat overeenstemming kon worden bereikt?

Tijdens de overlegvergadering van het OPUT van 29 april 1996 is door de centrales geconstateerd dat het College van Bestuur reeds duidelijk voor ogen had dat er bij de universiteit Twente ondernemingsraden zullen komen. Wel doet het College tijdens dit overleg de concrete toezegging dat het OPUT niet buitenspel zal worden gezet. In de notitie "De universiteit Twente op weg naar de 21ste eeuw" van juli 1996 bevestigt het College van Bestuur zijn keuze voor een gedeeld medezeggenschapsstelsel. Ten onrechte stelt het College in zijn commentaar dat over deze notitie overleg met de centrales heeft plaatsgevonden. Tijdens de overlegvergadering van het OPUT op 25 september 1996 is van de zijde van de centrales nadrukkelijk vermeld dat op enkele onderdelen instemming van de centrales is vereist, hetgeen van de zijde van het College niet wordt weersproken. Tijdens deze vergadering wordt door het College wederom toegezegd dat in het OPUT uitvoerig overleg zal worden gepleegd. Echter tijdens de overlegvergadering van 27 november 1996 bleek dat juist rond de medezeggenschap de discussie door het College naar voren werd geschoven onder verwijzing naar een zogenaamde expertisegroep, die de voor- en nadelen van de gedeelde en ongedeelde medezeggenschap zal analyseren. Met het uitkomen in februari 1997 van de notitie van het College "Naar een nieuw elan", die voor het eerst in de informele overlegvergadering van het OPUT van 13 maart 1997 ter discussie werd gesteld, werd duidelijk dat het College zich in het geheel niets had aangetrokken van de discussie rond de medezeggenschap en de uitkomsten van het expertiserapport op een zeer selectieve wijze had gebruikt. De stellingname van het College inzake de medezeggenschap was geheel ongewijzigd gebleven en hieruit blijkt de vooringenomenheid van het College met betrekking tot de keuze van het medezeggenschapsstelsel. Overigens werd het door de centrales tijdens deze vergadering gestelde instemmingsrecht door het College wederom niet weersproken. Hiermede heeft het College in de voorfase de suggestie gewekt dat het in de eindfase - de periode waarin het overleg zou worden gevoerd - de bedoeling zou zijn tussen het College en de centrales tot overeenstemming te komen. Tijdens laatstgenoemd overleg is door het College verder overleg expliciet toegezegd. Dit is echter door het College bij brief van 27 maart 1997 afgelast. In deze brief werd de centrales gevraagd een schriftelijk advies uit te brengen over de medezeggenschapsstelselkeuze en werd hen verzocht hun mening in een algemene personeelsinspraakbijeenkomst op 8 april 1997 kenbaar te maken. Bij schrijven van 7 april 1997

hebben de centrales op deze brief gereageerd en aangegeven dat deze gang van zaken niet conform de afspraken was, aangezien formeel overleg zou plaatsvinden waarin de kwestie van het instemmingsrecht aan de orde zou komen. In tegenstelling tot wat het College beweert kan deze reactie niet worden gezien als het door het College gevraagde advies, maar als een protest tegen de wijze van overleg voeren, waarbij zonder op enig inhoudelijk argument in te gaan, een toegezegd overleg met de centrales wordt afgezegd. Met deze brief verlaat het College het eerder ingenomen standpunt om met de centrales tot overeenstemming te komen. Dit leidt tot de vraag of het College op een zodanige wijze mag overleggen dat het zijn standpunt gedurende het overleg en de daaraan voorafgaande periode geheel wijzigt. Zodoende is in de eindfase een geheel ander overleg ontstaan. In dit verband wijzen de centrales er nogmaals uitdrukkelijk op dat hunnerzijds bij twee gelegenheden is gesteld dat er instemmingsrecht zou zijn, hetgeen bij beide gelegenheden niet van de zijde van het College werd weersproken. Van de zijde van de centrales is aan het College eerder nog als optie voor overleg aangevoerd onder personeel en studenten een referendum te houden over de keuze medezeggenschapsstelsel. De centrales beschouwden dit voorstel als een procedurele mogelijkheid om tot overeenstemming te komen. Deze optie is evenwel niet door het College overgenomen.

Na een informeel gesprek met de centrales besluit het College alsnog de nota "MUB, eerste keuze medezeggenschap" en de nota "Naar een nieuw elan" voor formeel overleg in te brengen in de overlegvergadering van 23 april 1997. Tijdens deze vergadering bleek dat het College niet de intentie had open en reëel overleg te voeren met de centrales, aangezien het College een onwrikbaar standpunt innam en het overleg zijnerzijds niet gebaseerd was op de wil om tot overeenstemming te komen, zodat een patstelling het gevolg was. Na schorsing van het overleg, tijdens welke de centrales vaststelden dat het College geen echt overleg over de keuze medezeggenschapsstelsel wenste te voeren, hebben de centrales medegedeeld dat huns inziens een situatie was ontstaan waarin geen ruimte meer was voor verder overleg en dat de centrales zich nog zullen beraden over het instemmingsrecht. De in de commentaarbrief van het College van 2 juni 1997 vermelde conclusie van de voorzitter "dat het overleg hiermee dus gevoerd was" komt dan ook niet in het verslag van laatstgenoemde vergadering voor. Tijdens de overlegvergadering van 13 mei 1997 hebben de centrales het College gevraagd of er nog ruimte was voor open en reëel overleg, hetgeen door het College ontkennend werd beantwoord, waarna werd vastgesteld dat partijen het niet met elkaar eens konden worden en de centrales aangaven in deze aangelegenheid advies in te willen winnen van de Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst.

De centrales bevestigen dat door hen niet het instemmingsvereiste aan de orde wordt gesteld, doch de wijze waarop van de zijde van het College het overleg is gevoerd. Aan de orde wordt gesteld of van de zijde van het College open en reëel overleg is gevoerd dat op overeenstemming gericht is geweest. De centrales zijn in dit verband van mening dat het College een standpunt heeft ingenomen en dat in het overleg heeft gebracht, terwijl het van te voren zou hebben besloten te

persisteren in het ingenomen standpunt ongeacht de argumenten die de centrales naar voren zouden brengen. Naar de mening van de centrales dient de aard van het overleg zodanig te zijn dat op grond van ingebrachte argumenten van een partij zou kunnen worden teruggekomen op een eerder ingenomen standpunt.

De argumenten van het College voor zijn keuze van gedeelde medezeggenschap en de weerlegging van de argumenten daartegen zijn, naar de mening van de centrales, niet in het overleg aan de orde gekomen.

Op grond van het bovenstaande zijn de centrales van mening dat door het College geen open en reëel overleg met de centrales is gevoerd over de eerste keuze medezeggenschapsstelsel.

Standpunt College van Bestuur.

Bij brief van 2 juni 1997 heeft het College van Bestuur zijn commentaar op de adviesaanvraag van de centrales aan de commissie doen toekomen.

Daarin merkt het met betrekking tot het overeenstemmingsvereiste zoals bedoeld in artikel 1.4, tweede lid, RWOO, op van mening te zijn dat het niet de plicht had een zodanig overleg te voeren met het OPUT, dat overeenstemming kon worden bereikt. Ter onderbouwing van dit standpunt beroept het College van Bestuur zich op het gestelde in de memorie van toelichting bij het voorstel van Wet van 19 maart 1996, pagina 90: "Het karakter van het georganiseerde overleg dienaangaande is afhankelijk van hetgeen daaromtrent decentraal wordt afgesproken, waarbij het ter discretie van het College van bestuur is om, met inachtneming van de belangen van personeel en studenten, aan dit overleg een bindend karakter te verlenen". Naar het College in zijn commentaar opmerkt, heeft het aan het bovenvermelde overleg geen bindend karakter verleend.

Met betrekking tot het voeren van open en reëel overleg deelt het College van Bestuur in zijn commentaarbrief van 2 juni 1997 mede dat de discussie leidend tot het besluit over de stelselkeuze een lange voorgeschiedenis kent en over een periode van een jaar intensief is gevoerd. In dit verband wijst het op de OPUT-vergadering van 29 april 1996 waarin de structuur van de medezeggenschap en de toekomstige structuur van de Universiteit Twente in verband met de nieuwe wet MUB opiniërend aan de orde zijn geweest. Vervolgens wijst het op het feit dat op 9 mei 1996 een brede strategische conferentie heeft plaatsgevonden. Een mede op de uitkomsten van deze conferentie gebaseerde strategienota van 4 juli 1996, waarin reeds sprake was van een voorlopige keuze voor gedeelde medezeggenschap, is onderwerp van overleg geweest in de OPUT-vergaderingen van 25 september en 27 november 1996. Naar het College van Bestuur opmerkt is tijdens dit overleg niet gebleken van overwegende bezwaren tegen de keuze voor gedeelde medezeggenschap van de zijde van het OPUT. Op grond van de rapportage van een expertisegroep die de voor- en nadelen van de gedeelde en de ongedeelde medezeggenschap heeft

geanalyseerd, heeft het College in februari 1997 een strategische vervolgnota uitgebracht waarin een meer definitieve keuze is gemaakt voor gedeelde medezeggenschap. Het College van Bestuur wijst erop dat deze voorgenomen beslissing om advies is voorgelegd aan de Universiteitsraad en het OPUT. Bovendien is er in dit verband op 8 april 1997 een inspraakbijeenkomst belegd, met een uitnodiging aan de centrales en is er met verschillende gremia binnen de universiteit hierover informeel overleg gevoerd. De strategische vervolgnota van februari 1997 is onderwerp van overleg geweest in de OPUT-vergadering van 13 maart 1997, waarna door het College aan de centrales formeel schriftelijk advies is gevraagd. Naar het College mededeelt is het formele overleg over de keuze van medezeggenschap in de OPUT-vergadering van 23 april 1997 afgerond. Tijdens laatstgenoemde vergadering werd door de centrales, na de inhoudelijke uiteenzettingen van partijen, om een schorsing verzocht. Na de schorsing bleken de overlegpartners geen behoefte te hebben aan voortzetting van het overleg op het punt van medezeggenschapskeuze, waaruit de voorzitter van het overleg heeft geconcludeerd dat het overleg dus gevoerd was.

Op grond van de hierboven omschreven wijze van overleg zowel binnen de Universiteit Twente alsmede met de centrales kan het College van Bestuur de mening van de bij de adviesaanvraag betrokken centrales dat geen sprake is geweest van open en reëel overleg niet delen.

Tenslotte voert het College in zijn commentaarbrief aan dat door de Universiteit Twente is gekozen voor een invulling van het medezeggenschapsstelsel zoals mogelijk gemaakt in de wet MUB en naar het oordeel van het College van Bestuur en decanen het best aansluit bij de voorgenomen wijzigingen in de bestuurlijke organisatie.

Tijdens de hoorzitting van de commissie op 12 juni 1997 heeft het College van Bestuur in aanvulling op de schriftelijke stukken zijn standpunt met betrekking tot het geschil als volgt nader toegelicht.

De procedure waarlangs binnen de Universiteit Twente is gediscussieerd over de MUB is naar de mening van het College langdurig en zorgvuldig geweest. Eerst is een inventarisatieronde gemaakt langs alle betrokkenen die bestuursverantwoordelijkheid binnen de universiteit dragen. Daarna is in april 1996 een inventarisatiedag georganiseerd. Naar aanleiding daarvan is door het College een voorlopig standpunt bekend gemaakt waarna in overleg met de bestuursverantwoordelijkheid dragende partijen, geleidelijk is toegewerkt naar een definitief standpunt. Dit standpunt was geenszins een eindstandpunt, aangezien de werkwijze binnen de universiteit zo is, dat indien het College een besluit neemt, dat besluit niet ten uitvoer wordt gebracht dan nadat daarover overleg is gevoerd met de betrokken bevoegde instanties. Dit impliceert dat een dergelijk standpunt op grond van aangevoerde inhoudelijke argumenten nog kan worden herzien. De stelling van de centrales dat het College een besluit zou hebben genomen zonder dat vooraf overleg is gepleegd met het

OPUT, wordt dan ook niet door het College gedeeld. Tijdens de overlegvergadering met het

OPUT van 23 april 1997 is de nota "Naar een nieuw elan" besproken. In deze nota geeft het College op duidelijke wijze de argumenten aan waarom is gekozen voor een gedeelde medezeggenschap. Het College heeft zijn standpunt in deze in de overlegvergadering naar voren gebracht, waarbij het zich bewust was van het feit dat het ging om een binaire keuze, namelijk gedeelde of ongedeelde medezeggenschap. De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen heeft het College aangewezen om hierover uiteindelijk een besluit te nemen, hetgeen niet wegneemt dat hierover met alle betrokken partijen overleg wordt gevoerd. Horende de argumenten in dat overleg is het College niet overtuigd geraakt dat het tot een ander besluit moest komen. De besluitvorming is weliswaar tamelijk snel verlopen, hetgeen mogelijk was omdat in het lange voorbereidingstraject alle argumenten inmiddels bekend waren geworden. In het overleg met het OPUT zijn van de zijde van de centrales geen nieuwe argumenten naar voren gekomen.

Met betrekking tot de stelling van de centrales dat het College niet heeft weersproken dat de centrales in deze instemmingsrecht zouden hebben, merkt het College op, dat dit inderdaad aan de orde is geweest in een zeer vroeg stadium van het overleg over de MUB waarin de landelijke centrales hun voorkeur uitspraken voor een gedeelde medezeggenschap. Het College ontkent niet dat in die situatie van de zijde van het College kan zijn geantwoord dat het verwachtte tot overeenstemming te kunnen komen. Het is echter geenszins de bedoeling geweest op dat moment aan de centrales het instemmingsvereiste toe te kennen. Voor wat betreft het open en reëel overleg deelt het College mede dat het onderwerp zeer lang in bespreking is geweest waarbij alle partijen reeds hun argumenten naar voren hadden gebracht. De resultaten van de beraadslagingen in het OPUT zijn door het College afgewogen, doch hebben het niet op een ander standpunt gebracht, waarna op 1 mei 1997 door het College een definitief besluit is genomen voor gedeelde medezeggenschap.

Met betrekking tot de brief van het College van 27 maart 1997, waarin de centrales worden verzocht advies uit te brengen over het standpunt van het College, erkent het College dat dit niet kan worden beschouwd als het voeren van overleg. Echter in de diverse overlegvergaderingen is van de zijde van de centrales gesteld dat er sprake zou zijn van een instemmingsrecht. Het College heeft aangegeven dat zijns inziens de verhouding tussen partijen een andere was. Ook in hun brief van 7 april 1997, zijnde een reactie op de brief van 27 maart 1997 van het College, kondigen de centrales aan dat hun inziens het instemmingsvereiste van toepassing is. Dit laatste domineerde de overlegvergadering van 23 april 1997, hoewel tijdens die bespreking ook zaken als complexiteit, referendum, geschillenregeling alsmede inbreng van de zijde van de centrales aan de orde zijn geweest. Volkomen onverwacht evenwel en zonder duidelijke reden werd tijdens deze vergadering door de centrales om een schorsing verzocht na ommekomst waarvan de centrales mededeelden het te laten bij de tot dan toe gevoerde bespreking. Daarop is het overleg voortgezet over een ander

agendapunt. Over een ontstane patstelling of over het feit dat er geen overeenstemming was bereikt is toen niet gesproken. Het College benadrukt dat het na de

schorsing bereid was tot verder overleg over het onderwerp, hetgeen echter niet plaatsvond. De bespreking is toen door het College als finaal formeel overleg beschouwd, waarna het College op 1 mei daaropvolgend een definitief besluit heeft genomen.

OVERWEGINGEN EN ADVIES

Op grond van de haar ter beschikking staande stukken en op grond van hetgeen door partijen tijdens de op 12 juni 1997 gehouden hoorzitting naar voren is gebracht, heeft de commissie het volgende in haar beschouwingen betrokken.

Allereerst stelt de commissie vast dat op grond van het bepaalde in artikel 1.4, tweede lid van het Rechtspositiereglement wetenschappelijk onderwijs en onderzoek (RWO) het onderwerp van het onderhavige geschil, namelijk de eerste keuze medezeggenschapsstelsel, niet valt onder de reikwijdte van voornoemd artikel, zodat naar het oordeel van de commissie het overeenstemmingsvereiste in dit geval niet van toepassing is. Naar uit het verklaarde ter hoorzitting is gebleken wordt ook van de zijde van de centrales niet bestreden dat het overeenstemmingsvereiste in casu niet van toepassing is. Dit neemt echter niet weg dat overeenstemming in het overleg wel dient te worden nagestreefd. In dit verband kan de commissie niet concluderen dat inhoudelijk overleg voldoende is gevoerd, hetgeen naar het oordeel van de commissie voornamelijk het gevolg is van het feit dat door de centrales het instemmingsvereiste dusdanig is benadrukt dat dit vereiste in het overleg een zeer dominerende rol heeft gespeeld. De commissie verwijst in dit verband naar de overlegvergaderingen van het Overlegorgaan personeelszaken universiteit Twente van 13 maart en 13 mei 1997 waarin de centrales stellen dat zij ten aanzien van de eerste keuze medezeggenschapsstelsel instemmingsrecht zouden hebben. Ook in hun brief van 7 april 1997 gericht aan het College van bestuur stellen de centrales dat het College ten aanzien van de eerste keuze medezeggenschapsstelsel met hen overeenstemming dient te bereiken. Nu tijdens de hoorzitting is gebleken dat de centrales de eis van overeenstemming hebben losgelaten en hun adviesaanvraag in die zin hebben bijgesteld dat zij de commissie thans advies vragen omtrent het feit dat door het College van bestuur in het overleg naar overeenstemming had moeten worden gestreefd en dat het College daarin te kort is geschoten, dient de commissie thans de vraag te beantwoorden of in casu sprake is geweest van een zodanig open en reëel overleg dat overeenstemming kon worden bereikt.

Gelet op de loop van het overleg stelt de commissie vast dat bij een aantal gelegenheden door partijen wel over de inhoud is gesproken en dat de standpunten over en weer bekend zijn geworden, maar dat het overleg onvolkomenheden heeft gekend en inhoudelijk gezien niet tot een afronding is gekomen. Hoewel ook van de zijde van het College van Bestuur het overleg niet vlekkeloos is

verlopen, heeft de commissie niet de indruk gekregen dat het College open en reëel overleg onmogelijk heeft gemaakt en niet de intentie had tot overeenstemming te komen. De commissie is van oordeel dat de nadruk die van de zijde van de centrales is gelegd op het al dan

niet van toepassing zijn van het overeenstemmingsvereiste een belangrijke oorzaak heeft gevormd voor het feit dat partijen aan werkelijk inhoudelijk overleg over de keuze van het medezeggenschapsstelsel niet zijn toegekomen. In dit verband verwijst de commissie naar de overlegvergadering van het OPUT van 23 april 1997, waarin de centrales na afloop van de door hen gevraagde schorsing mededelen "dat het standpunt van de centrales inzake de eerste keuze medezeggenschapsstelsel bekend is en dat zij zich nog zullen beraden over het weigeren van het instemmingsrecht". Aangezien de centrales na de schorsing niet hebben aangegeven een inhoudelijke voortzetting van het overleg te wensen, was daardoor een voortgezet open en reëel overleg niet meer mogelijk en mocht het College van bestuur hieruit concluderen dat het formele overleg over de keuze medezeggenschapsstelsel hiermede was afgerond.

Op grond van het bovenstaande concludeert de commissie dat het overleg over de eerste keuze medezeggenschapsstelsel niet volmaakt is geweest en door de centrales, na schorsing, op een ongelukkige wijze is beëindigd, waardoor partijen niet zijn toegekomen aan werkelijk inhoudelijk overleg, hoewel daartoe naar het oordeel van de commissie wel de mogelijkheden aanwezig waren.

Een en ander brengt de commissie tot het navolgende advies:

- dat het overeenstemmings- of instemmingsvereiste niet geldt voor het overleg over de eerste keuze medezeggenschapsstelsel;
- dat over deze keuze wel overleg behoort te worden gepleegd waarbij overeenstemming dient te worden nagestreefd;
- dat het College van bestuur er op 23 april 1997 van mocht uitgaan dat het formele overleg over deze aangelegenheid was afgerond.

's-Gravenhage, 30 juni 1997.
De Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst,

Prof. mr J. de Ruiter,
voorzitter

Th. H. Dragt,
secretaris

Prof. dr W.J. Dercksen,
lid

C. Barnhoorn,
lid

Prof. mr M.G. Rood,
bijzonder lid

A.Chr. de Jong,
bijzonder lid